

Overweging nav Matteus 26: 1-13
afsluiten door ImPress: Heb het leven lief uit The Passion

Lieve mensen, allen verbonden in Christus naam
en door Gods goede verhaal

Ik weet niet het ook zo ervaart,
maar als ik een Bijbelverhaal lees,
ook ter voorbereiding voor de dienst vanmorgen,
dan spelen in mijn achterhoofd,
bijna altijd de gebeurtenissen mee
van de voorgaande dagen.
Het kleurt als het ware hoe ik het Bijbelverhaal lees.
Is dat fout?

Ja, als theoloog zou ik zeggen,
je moet onbevangen lezen,
laat alleen de tekst binnenkomen.
Maar van de andere kant weet ik ook
dat ik zo'n ontzettend mensenmens ben,
dat ik dat nooit zou kunnen.
Daarom sprak mij 10 jaar geleden
de vacature voor een predikant in Wijhe ook zo aan:
Kortgezegd en vrij vertaald was dat:
De Bijbelverhalen brengen naar de tijd van nu.
U bent het misschien allang vergeten.
Ik nooit weer!

Want het was en is voor mij nog steeds
als het ware 'leven' in de Bijbelverhalen.
Meebeleven, wat gebeurt hier eigenlijk?
Ook vandaag weer zo'n bijzonder Bijbelverhaal.
Waar meteen woorden bij mij omhoog kwamen
als oordelen, veroordelen,
maar ook liefde en verandering.

Waarom die woorden meteen omhoog komen?
Afgelopen dinsdag waren verschillende mensen
van onze kerk, de Rooms Katholieke parochie,
de burgerlijke gemeente en taalcoaches
genodigd door moslims in Wijhe voor de Iftarmaaltijd.
De maaltijd die ze vierden, vanwege Ramadan,
na zonsondergang.
Waarom wij daarvoor werden genodigd?
Deze mensen zijn monddood gemaakt in Turkije.
Moesten vluchten voor hun leven.
Zijn hier gekomen en moeten
een nieuw bestaan opbouwen.
Ze zoeken daarom contact met kerken,

de burgerlijke gemeente,
maar ook met andere gevluchte moslims oa. vanuit Syrie.
Immers we zijn allen gelovigen, maar verschillend,
Zo hebben we ook bepaalde vooroordelen over elkaar.
Want onbekend maakt onbemind.
Door contact met ons te leggen, hopen ze
dat we daarover samen praten,
uitleggen, elkaar leren kennen en respecteren.
Juist omdat God, Allah
ons leert vanuit liefde naar elkaar om te zien.
Zo zeiden zij, en beaamden wij!

Dus toen ik het Bijbelverhaal
van vanmorgen deze week las, dacht ik meteen:
het is weer een verhaal dat zo past in onze tijd.
Op macronivo:
Jezus heeft aandacht voor mensen
aan de rand van de samenleving.
Hij geneest zo mensen naar lichaam en geest
en dat geeft de mensen hoop.
Daarom wordt hij in Jeruzalem binnengehaald,
als de nieuwe koning.
Maar dat is tegen het zere been
van de Hogepriesters en de Oudsten.
Jezus brengt hun machtspositie in gevaar.
Ze besluiten hem te doden
om zo hun eigen macht te houden.
We zien vandaag in onze wereld nog gebeuren.
Stemmen die zich verheffen
tegen onrecht worden verstomd
door gevangenneming, dood of door te vluchten.
Of de onrust van het volk wordt neergeslagen.
Ik hoop dat het ooit eens zal veranderen!

En dan speelt daar ineens ook
iets op micronivo bij Simon thuis.
Aan de maaltijd waar Jezus is genodigd.
Plots is daar die naamloze vrouw.
En giet zeer kostbare olie over Jezus uit.
Je zou denken: Dat doe je toch niet zomaar?
Of is dit een gebaar van liefde?
In ieders geval hebben de leerlingen van Jezus
meteen een oordeel en veroordelen
het hele gebeuren.
Verspilling, wat bezielt die vrouw?
Het geld hadden we beter kunnen geven
aan de armen!

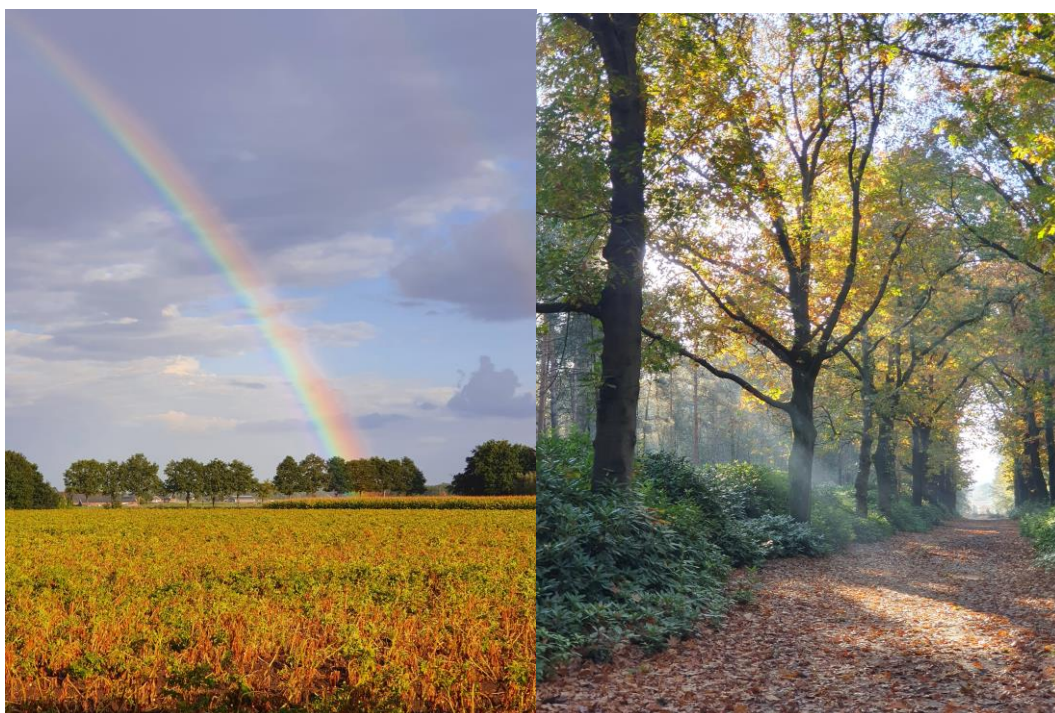
Ja, ik dacht nog wel even:
Eigenlijk wel echt een mannenantwoord.
Als het om parfum gaat
is het al snel te duur of niet nodig.
Maar Jezus reageert anders, met begrip,
ook daarin spreekt liefde en hoop op verandering.
Waarom vallen jullie haar lastig?
Armen zullen altijd bij jullie zijn, ik niet!
Daarom is het goed wat zij doet!

De zin 'armen zullen altijd bij jullie zijn',
heeft ons in het verleden wel eens
op het verkeerde been gezet, diaconaal gezien.
Omdat het wordt gelezen als een tegenstelling,
maar zo is het zeker niet bedoeld.
Jezus zegt hier niet dat de zorg voor de armen
op het tweede plan komt.
Nee, armen zijn altijd bij jullie!
Dat betekent dat je elk uur van de dag
je zorg daaraan besteed.
Zoals Jezus in het hoofdstuk hiervoor nog zegt:
Alles wat jullie hebben gedaan
voor een van de geringste mensen,
de hongerige, dorstige, zieke, naakte,
gevangene of vreemdeling,
dat heb je voor mij gedaan.
'De armen zijn altijd bij jullie',
is dus ook geen verzuchting van:
er komt geen eind aan armoede!
Denk even aan de aandacht deze week
voor de schoolontbijten deze week.
Kinderen gaan met een lege maag naar school,
Vaak armoede, soms ontbreekt de structuur in een gezin,
maar leren op een lege maag gaat niet.
Of de opmerking: ontwikkelingshulp is toch maar
een druppel op de gloeiende plaat.
Het zijn vaak uitvluchten om eronderuit te komen.
Terwijl Jezus hier juist zegt:
Er is altijd gelegenheid en tijd iets voor de ander te doen,
te betekenen of aandacht te besteden.
Ziek, hongerig, gevangene of vreemdeling.
Jezus houdt hier zijn leerlingen,
maar ook ons een spiegel voor.
De liefde voor hem komt niet in mindering
op die van de mensen, die zorg
en aandacht nodig hebben.
Alles wat je voor hen doet is uit liefde voor mij,

wil Jezus hier zeggen!
Val haar dus niet lastig!
Geef haar liefde de ruimte.
En schep in jezelf ook die ruimte voor liefde,
voor mij, je medemens en God.
En niet altijd de benepenheid
die alleen aan geld, nut en noodzaak denkt.

Ook die spiegel geldt voor ons.
Persoonlijk, als kerk, als samenleving.
Vaak zitten we meteen op de kostenplaat.
Wat kost het, waarom is dat nodig?
Wat levert het op?
Maar soms is het goed om dat te veranderen
en om eerst eens te geven, te investeren.
Want wie geeft, ontvangt.
Wie de hand op de knip houdt,
heeft zelf meer, maar maakt dat gelukkig?

De lezing van vanmorgen vormt het begin
van de lijdensweg die Jezus zal gaan.
Het past vandaag op Palmпасen.
De intocht in Jeruzalem, de maaltijd
en meteen hierna gaat Judas weg
om Jezus te verraden voor dertig zilverstukken.
De zalving van Jezus door de naamloze vrouw
is de druppel voor dit verraad.
De vrouw die haar hoop op Jezus had gevestigd.
De onrust in Jeruzalem misschien al voelde.
En uit liefde voor wat Jezus heeft betekend zalft ze hem.
Als teken van licht en hoop.
Het deed me bij de voorbereiding denken
aan de foto's van Sandra Boom.
Ik heb ze hier staan.

De ene met de regenboog.
Een boog in de wolken als teken van trouw
Staat boven jouw leven,
Zegt: God is bij jou!
Woorden en teken van hoop!
De andere met die bundel licht
die plots vanuit de hemel komt,
verandering geeft,
meer licht, kleur en contrast.
Soms zie je even iets in een glimp.
Zoals de geur van de olie van de vrouw
met Jezus meegaat op zijn lijdensweg,
zo gaat Gods liefde met ons.
Alleen we zien het niet altijd.
Het is liefde die zich uit,
in de weg die Jezus gaat.
Het is die liefde voor ons die ons doet leven.
Door veranderingen, oordelen en vooroordelen heen.
Een kronkelige weg, zoals het bloemstuk aangeeft,
met vallen en opstaan.
Maar heb het leven lief.
Met God, de ander en ook jezelf.
Moge het zo zijn.
Amen